[2008] 13 S.C.R. 309

ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ, ତାମିଲନାଡୁ

ବନାମ

ମୁଥୁଶାମି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

(ଅପରାଧିକ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 655/2002)

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 10, 2008

[ଡଃ. ଅରିଜିତ ପଶାୟତ ଏବଂ ହର୍ଜିତ ସିଂହ ବେଦି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଅପରାଧିକ ବିଚାର— ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡବିଧାନ— ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଛି— ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ, ଅଣନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନଥିଲା ; ସାକ୍ଷୀମାନେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବୟାନରୁ ଓହରି ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଥାନାରୁ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥି ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାରିଖରେ ହେରଫେର କରାଯାଇଥିଲା— ଦର୍ଶାଯାଇଛି : ଏହି ଅସଙ୍ଗତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ— ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860— ଧାରା 302 ସହିତ ଧାରା 34 ।

ଅଭିଯୋଜନ ଅନୁଯାୟୀ, ମୃତକଙ୍କ ଗଳା ଚିପା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବିଷ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯଥାକ୍ରମେ ମୃତକଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରୟୋଗଶାଳାର ବିବୃତିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରର ଅଭ୍ୟନ୍ତରସ୍ଥ ଅଂଶରେ କୌଣସି ବିଷ ନଥିଲା, ପରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଏହାର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଛାଡିଦେଇଥିଲା ଯେ ମୃତକଙ୍କୁ ବିଷ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିପ୍ରାୟ କରାଯାଇଥିବା ଅଣ-ନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 302 ସହିତ ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି : ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ । ସାକ୍ଷୀମାନେ ତଥାକଥିତ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତ୍ତିରୁ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜଡ଼ିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ, ଆଉ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଯେ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ 3.1.1990 ରେ ଥାନାରୁ ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପରି ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ହେରଫେର କରାଯାଇଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ କିରାନୁର ବିଚାରାଳୟର ଇଏକ୍ସଏଚ୍.P1 ଏବଂ ଇଏକ୍ସଏଚ୍.P9 ରେ ମିଳିଥିବା ମୋହର ତାରିଖ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ତାରିଖଟି 5.1.1990 ଥିଲା । ଏହି ଅସଙ୍ଗତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ ଯାହା କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କରିପାରେ ।

ଅପରାଧିକ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 655/2002

ସି ଆର୍ ଏଲ୍. ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 738/1992ରେ ମାଡ୍ରାସସ୍ଥିତ ନ୍ୟାୟିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 30.3.2001 ତାରିଖର ରାୟ/ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଷଣ୍ମୁଗାସୁନ୍ଦରମ୍, ଏସ୍. ଥାନଞ୍ଜୟନ ଏବଂ ଭି.ଜି. ପ୍ରଗାସମ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭି. ରାମସୁବ୍ରମଣ୍ୟନ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଡଃ ଅରିଜିତ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶୁଣିଲୁ ।

1. ଏହି ଅପିଲରେ, ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷ ମୁକ୍ତିର ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯଥାକ୍ରମେ ମୃତକଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଭାଇ । ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟିର ତଥାକଥିତ ଭାବରେ 3.1.1990 ରେ ଘଟିଥିଲା । ଯଦିଓ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଏହି ଘଟଣାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଥିବା ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତିରୁ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେଇଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସଂସ୍କରଣଟି ଥିଲା ଯେ, ମୃତକଙ୍କୁ ଗଳା ଚିପା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବିଷ ମଧ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ

ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ, ତାମିଲନାଡୁ ବନାମ

ମୁଥୁଶାମି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ [ଡଃ ଅରିଜିତ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରୟୋଗଶାଳାର ବିବୃତିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରର ଅଭ୍ୟନ୍ତରସ୍ଥ ଅଂଶରେ କୌଣସି ବିଷ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ନିଜର ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କୁ ବିଷ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିପ୍ରାୟର କେତେକ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଆଇ.ପି.ସି.') ର ଧାରା 34 ସହିତ ପଢାଯାଇଥିବା ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

2. ଅପିଲକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଥିବା ବିଶ୍ଳେଷଣକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନେକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ ।

3. ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ । ସାକ୍ଷୀମାନେ ତଥାକଥିତ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଶୈଳୀ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତିରୁ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ, ଆଉ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଯେ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ 3.1.1990 ରେ ଥାନାରୁ ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପରି ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ହେରଫେର କରାଯାଇଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ କିରାନୁର ବିଚାରାଳୟର ଇଏକ୍ସଏଚ୍.P1 ଏବଂ ଇଏକ୍ସଏଚ୍.P9 ରେ ମିଳିଥିବା ମୋହର ତାରିଖ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ତାରିଖଟି 5.1.1990 ଥିଲା । ଏହି ଅସଙ୍ଗତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମର ମତ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ ଯାହା କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କରିପାରେ ।

4. ଅପିଲଟି ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ବି.ବି.ବି. ଅପିଲ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଅନୁବାଦକ

କଲ୍ୟାଣକର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ